HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מצעוד יוס. גלי דעמיה מחממול דלמו מנת הוס: **קרומיות של מחצלת.** שנפרדו מן מחצלת ישנה: **כר המדורי לפרש לי.** כר המדורי פירש לי טעמו של דבר: **לכסות בה עפרא.** הטומד לכסות בו צואה. מ"ג שלא יעלה החנק: **שירי פרוזמיות.** טליתות כדאמר בסוכה (דף יג.) דמתי תכילתא בפירזמא דמיגמי ביתיה: **תנור ישן.** שכבר הוסק וחרסיו קשים ומזו למלאכה: **הרי הן בכלל הכלים.** לקמיה מפרש פלוגתייהו וטעמייהו: **ועל ריסויו.** של תנור שחינו לריך בית יד דבלמו בית בחזיק מטלטלין ליה ופלוגתא היא בחמתיתין[ס] לחיכא למ"ד בעינן בית בחזיק: **מעין מלאכה.** כגון לכסות בהן פי חבית: **ואין עושין מעין מלאכתן.** לחפות: **ואזדא ר"מ לטעמיה.** דלמר בחמתי' לא בעינן מעין מלאכה: **דתני תנוי.** העשוי כעין זה שעשוי בחמתה זו שחי מביא לך שלא נתקן כל צרכו מתחילתו ונשבר קמיפלגי: **נתנו על פי הבור.** תנוריס שלחם עשוין בקדירות גדולות ואין להן שוליס ומוחיזו לארץ ומדחיק טיט סביבותיו לעשותו עד שיחזיק חומו והיא קרוים טפילה והיא מגעת לארץ ומחוך כך הבל שלו קיים. ואם נתנו על פי הבור או על פי הדות שהיא כעין בור שלא שהבור בחפירה והדות בנגין ונתן עס חלן בינו לבין דופן הבור לדוחקו שלא יפול ויהא עומד בחויר: **רבי יהודה אומר.** אס דופנותיו למעלה קרובים לדופני הבור שלא הוכרך לתת בינתים שלא חלן דקה ואין חויר ניכר בין דופני התנור לדופני הבור שיעכב את היסק התנור שלא יוציו לו דופני הבור להחזיק את חומו ושוליו קרובים לשולי הבור שאס מסיקין חומו מלמטה שעושין החור בגוד והתנור ניסוק (ה) מלמעלה בחוכו מאור דרך שוליו או שהתנור בתוך חלל הבור בחויר והיסיק עולה סביב דופנותיו וניסוק כגון שקלר מלמטה ורחב מלמעלה או הבור רחב מלמטה ופיו קלר טמא: **ואס לאו.** שלא נסוק כשאר תנוריס מחוכן טהור כדמפרש טעמא דבעינן מחוכו טהור שלא שיהא מחוכו רחב שיוכל להיות מחובר וכי חינו קרוב לארץ אין לך תנור נחוך מזה ואין לך לקייס בו אם זרקה מבעוד יום. השמש לא פריך שלא מעמה זרק לגלימא מבעוד יוס דכיון שלא היה מוכן מבעו"י ליכא למימר לגלימי: **מחצלת גופה למאי חזיא.** לרוחמי דמילחא מפרש הכי מ"ג שלא נעי מעין מלאכה דמשוחה כדאמר רב נחמן לעיל מרס קטנה מותר לטלטלה בחלר משום דמחזיא לכסויי בה מנא: **הרי הן בכלל הכלים הניטלין בחצר.** שלו דוקא בחלר לרב נחמן ולרבא דאמרי בגמרא[א]: **בשעושין מעין מלאכה ואין עושין מעין מלאכתן.** והא דנקט תנור ישן לשברי תנור מדס אין לחוש לשלא יפול: **בשברי דהאי תנור קמיפלגי.** לפי תירוץ זה תימה הא דנקט תנור ישן דבסיסן לחמון פליגי: **כמאן כר' אליעזר בן יעקב.** ס"ס דס"מ למימר כרבי יוסי[ב] דשרי לקמן[ג] לטלטל ריסוי כלים שאין להס בית מחזיק[ד] אלא דמחמרינן בזמרעה[ה] מלא[ו] משום דמשנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי:

ומזדו

רבא אי הכי אדמיפלגי בשברי תנור ליפלגו בשברי כלים בעלמא אלא אמר רבא בשברי דהאי תנור קמיפלגי דתנן[ז] נתנו על פי הבור או על פי הדות ונתן שם אבן רבי יהודה אומר אם מסיק מלמטה והוא נסוק מלמעלה טמא ואם לאו טהור וחכמים אומרים הואיל והוסק מ"מ טמא ובמאי קמיפלגי בהאי קרא [ז]תנור וכירים יותין טמאים הם וטמאים יהיו לכם רבי יהודה סבר מחוסר נתיצה טמא שאין מחוסר נתיצה טהור ורבנן סברי טמאים יהיו לכם מ"מ ורבנן נמי הכתיב יותין ההוא לאידך גיסא דסלקא דעתך אמינא כיון דחבריה בארעא דארעא דמי קמ"ל ואידך נמי הכתיב טמאים יהיו לכם ההיא כדרב יהודה אמר שמואל דאמר רב יהודה אמר שמואל מחלוקת בהיסק ראשון אבל בהיסק שני אפילו תלוי בצואר גמל אמר עולא והיסק ראשון לרבנן אפילו תלוי בצואר גמל מתקיף לה רב אשי אי הכי אדמיפלגי בשברי תנור ליפלגו בתנור גופה השתא תנור גופה לרבי יהודה לא הוי מנא שבריו מיבעיא אלא אמר רב אשי לעולם כדאמרן מעיקרא ובעושה מעשה טפקא ורבי מאיר לדבריו דרבי יהודה קאמר לדידי אפילו בעושין מעין מלאכה אלא לדידך אודי לי מיהא דכהאי גוונא מלאכתו הוא ורבי יהודה לא דמי התם הסקו מבפנים הכא הסקו מבחוץ התם מעומד הכא לאו מעומד: העיד ר' יוסי משום רבי אליעזר בן יעקב על שברי תנור ישן שניטלין בשבת ועל כיסויו שאינו צריך בית יד: אמר רבינא כמאן מטלטלינן האידנא כיסוי דתנורי דמתא מחסיא דאין להם בית אחיזה כמאן כר"א בן יעקב: **מתני'** האבן שבקירויה אם ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה ואם לאו אין ממלאין בה זמורה

תנור וכירים יותן לטמיא מגע משכב ומושב שהיה היא: **טמאים סס וטמאים יהיו לכס.** לכפל היה קרא רבותא הוא שאע"פ שאינו מתוקן כל צרכו: **הסוק לאידך גיסא.** הלי יותן לאו לאגמורי קולא אתא ולמימר דלי ליכא לקיומי היה נתיצה כגון זה שאינו נטוי ומחובר וממילא הוא נתון לטיהור טהור להדר תנא היה קרא וטמאים יהיו לכם לרבותי שלא לאגמורי מומרת אתא דלא תימא כל התנוריס העשוים כהלכתן ומחוברים לארץ הרי הן כשאר בתים וכקרקע דמי הואיל וחברן ולא לקבל טומאה קמ"ל יותן דאע"ג דשייכא היה לשון נתיצה כלומר לטמחובר הוא טמא וכ"ש [ז]דמסוסר נתיצה: **בהיסק ראשון.** שלא הוסק מעולס והיסק לשון שנחלקו בו להחוא מסוי ליה כלי כדתנן בשמ' כלים (פ"ה מ"ח) לישנו גמר מלאכתו משיסיקנו לשפות בו קופגין בהחיא פליג ר' יהודה ואמר לחינו לחוי לישנות כלי: **אבל בהיסק שני.** שמחחלה נעשה כשאר תנוריס מחובר לארץ או לחבן עב והוסק שם ונעשה כלי ושוף נטלו משם ונתנו על פי הבור וכחן טמא מודה ר' יהודה לחיטהרמי מוטמחים יהיו לכס: **ואפילו תנוי בצואר גמל.** שלא"כ חלקו כדין טהרת תנור שלריך לשבור לשף חלרו ולינו טהור בטלטולו שלא ממקומו: **אמר עולא היסק ראשון נרבנן.** לחמרי מריבוי דקרא ואע"ג דאין הבל שלו מתקיים יפה מקבל טומאה לא חימא נתנו ע"פ הבור דוקא שלא אפילו שלשו בצואר גמל והוסק שם היסק ראשון טמא: **מתקיף לה רב חסי.** לדרבא לדוקי פלוגתא דטלטול שברי תנור ישן לעניל בשבריס דכי אתי תנור [ב] להוא גופיה לר' יהודה לאו מנא הוא: **כדאמרן מעיקרא.** בעושין מעין מלאכה ולא מעין מלאכתן ושברי תנור מעליא קאמר. ודקשיא לך לאמאי נקט תנור ליפלוג בשברי כלי בהאי לישנא דקתני ליה ובעושין קלא מעין מלאכה לפייה כגון מעשה טפקא דעפיס שקורין טובל"ס שמסיקין לוחס וחופין בהן כך שבריס שלו רחבים ומיהו אין להן תוך להסיקס מבפנים שלא מבחוץ כרעפיס. ולאו משום דבעי רבי מאיר מעין מלאכתן שלא משום דרבי יהודה נקט לה: **ור"מ לדבריו דר' יהודה.** נקט תנור וקאמר לדידי אפילו עושין מעין מלאכה כדאמר בחמתיתין: **מעומד.** בתנור חופין מעומד שהפת דבוקה בדופני התנור ועומדת ואינה מוטלת בשכיבה ע"ג שוליו כרעפים שהן שוכבות על רחבן: **ריסוי דתנורי דמסא מחסיא.** ריסוי תנור של אומו מקום לא היה להן בית אחיזה. תנור מפני שפיו למעלה יש לו כסוי שלא יפלו הבל שלו לאחר שהדיבו בו הפת מכסהו: **מתני' האבן שבקירויה.** לשעת יבישה חלולה וממלאין בה מים ומתוך שהיא קלה אינה שוהטת שלא לפה ונותנין בה חבן להכבידה: **אס ממלאין בה ואינה נופלת.** שקשורה יפה לפי הקירויה שויא כלי: **ואס לאו.** הרי היא כאחר תבנים ואין מטלטל את הקירויה דשויא בסיס לחבן שנושחתה:

זמורה

להכבידה נותנין בתוכה אבן מהודקת [בדפנותיה] שלא תהיה מתנדנדת וממלאין בה מים מן הבורות, וזהו פי' האבן שבקרויה.

מסורת הש"ס

ס) [עי' תוספות לקמן קכו: ד"ה כיון וכו'], ע) [סוכה טו:], ג) [תוספ' פט"ו], ד) כלים פ"ה מ"א, ה) [לקמן קכו:], ו) נתוס' יו"ט פכ"ה דכלים משנה ו ועמיק יותן רש"י וכ"ה שהיו מחוסר נחיצה מ"ו], ז) [דף קכו:],

תורה אור השלם

1 וְכֹל אֲשֶׁר יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו יִטְמָא תַּנּוּר וְכִירַיִם יֻתָּץ טְמֵאִים הֵם וְטְמֵאִים יִהְיוּ לָכֶם: ויקרא יא לה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' יהושע וכו' והמנור ניסוק בתוכו מלמעלה לאורר: (ב) ד"ה מתקיף וכו' הלי תנור פכ"ד ומ"כ מ"ה בתנור גופיה:

רבינו חננאל

פרי קרומיות, שירי מחצלאות שבלו. וזה שאמר ר' זירא אמר רב שירי פרוזמיות אסור לטלטלן בשבת, פרוזמיות פירושו טליתות, כדאמרינן התם רב יהודה רמי תכלתא בפרוזמא דאינשי ביתיה, פרי תלא ציצית בטלית של אשתו, ופשוטה היא. ת"ר שברי תנור ישן, ס"א שירי תנור ישן, הרי הן ככל הכלים וניטלין בחצר דברי ר' מאיר, ר' יהודה אומר אין ניטלין. העיד ר' יוסי וכו'. ואמרינן במאי קא מיפלגי, בעושין מלאכה ואין עושין מעין מלאכתן. ור"מ לטעמיה דאמר אע"פ שאין עושין מעין מלאכתן, ר' יהודה לטעמיה דאסר ולא קא שרי אלא בעושין מעין מלאכתן. ואתקף עליה רבא ולא מצא פירוק. **ואוקים רבא פלוגתייהו דשברין דהאי תנור,** דתניא בפרק המביא כדי יין ת"ר תנור וכירים חדשים הריהן ככל הכלים הניטלין בחצר אבל אין סכין אותן שמן וכו', הוצרכו להודיע כי תנור חדש הראוי לאפות בו ניטל בחצר ושבריו כיוצא בו. ומצאנו חלוקה בתנור חדש לענין טומאה והאומר, אינו מקבל טומאה סבר הרי הוא ככלי אדמה שאינן מקבלין טומאה, והאומר מקבל טומאה סבר הואיל ויתכן לאפות בו כלי גמור הוא ושבריו כיוצא בו, והואיל וככלים חשובין ניטלין. ופירשו חלוקתם לענין טומאה וה"ה לטלטול, דתנן נתנו ע"פ הבור או ע"פ הדות, ונתן שם אבן, ר' יהודה אומר אם מסיק מלמטה והוא ניסוק מלמעלה טמא, ואם לאו טהור. וחכ"א הואיל והוסק מ"מ טמא. וכך פירושו, תנור שנתנו ע"פ הבור או ע"פ הדות ונתן שם אבן בפי הבור או בפי הדות, סבר ר' יהודה אם מסיק מלמטה בבור או בדות וניסק מלמעלה, התנור הרי הוא כבנוי בקרקע ונגמרה מלאכתו ונעשה כלי לאפות בו ומקבל טומאה. ואם לאו, לא נגמרה מלאכתו וחשוב הוא כקדירה שלא (בפת) [נעשת לתת] לה פת או לתת לתוכה תבשיל, שאין דרך התנור לאפות בו והוא תלוי. וחכ"א כיון שנתן בפי הבור אבן ויכול להסיקו על האבן הרי הוא יכול לאפות בו, והיא כלי לקבל טומאה. וחלוקתן בזה

מוסף תוספות

א. [אלא] משום דאורחייהו דכלים להיות מצויים בחצר. תוס' הלמ"ש. ב. דמתני'. תוס' הלמ"ש. ג. ומפ' בגמ'. תוס' הלמ"ש. ד. כגון תנור. תוס' הלמ"ש. ה. ניחא לי' בראב"ד אע"ג דליתיה במתני'. תוס' הלמ"ש.

רב נסים גאון

דתנן נתנו על פי הבור או על פי הדות וכו'. זו המשנה במס' כלים בפרק ה' תנור שנתן בו עפר עד חציו מעפר ולמטה מטמא במגע, מעפר ולמעלה מטמא באויר. נתנו על פי הבור או על הדות וכו'. ועיקר זה הוא מה שנאמר בתורת כהנים, [אין] מה כלי חרש בשמו אף תנור בשמו, תנור שלא הוסק [תנור] שמו, ת"ל אך, מאימתי מקבל טומאה משיסיקנו כדי לאפות בו סופגנין. יותץ טמאים הם, את שיש לו נתיצה יש לו טומאה ואת שאין לו נתיצה אין לו טומאה.

רבינו חננאל (המשך)

הפסוק תנור וכירים יותץ, ר' יהודה סבר מדאמר קרא יותץ מכלל שצריך להיות בנוי ואם [לאו] אינו כלי, דרבנן סברי טמאים מ"מ ראפילו אינו בנוי. **תוספתא,** דמודה ר' יהודה בתנור שנתנו ע"פ הבור או ע"פ הדות ונתן שם אבן ומירחו בטיט מן הצדדים שהוא טמא, וחכ"א בין כך ובין כך טמא. ועל זו הדרך סוגיא דהא שמעתא. **ואתקיף** לה רב אשי לרבא על זה שאמר, ולא מצא פירוק. והעמיד רב אשי דברי אביי וחיזק דבריו ולא כטעמו, אלא העמיד לחילוקתם בשברי תנור שאופין עליהם מעשה שפקא, ופירושו שנותנין זה השבר ע"ג אבנים וממסיקין אש מלמטה ומרתיחין אותן השברין ומדביקין הפת מלמעלה. קיי"ל **כר' אליעזר** ור"מ, דהא רבינא פירש דמטלטלינן כיסוי דתנורי כר' אליעזר. **מתני' האבן שבקירויה כר'.** פי' מביאין קרא יבישה ומרציאין בני מעיה ועושה אותה חללה, ועושין אותה כגון [נ"א: כמין] זרנוקא לדלות בה מים מן הבור, והיא קלה ואינה שוקעת במים, אלא היא צפה על פני המים ואין יכולין למלאות בה מים, וכשתרצין

עין משפט נר מצוה

לב א מיי' פכ"ו מהל' שבת הלכה ו טור או"ח סי' שמ"ח סימן שם סעיף יב:
לג ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף יג:
לד ג מיי' שם הל' יד:
לה ד מיי' פכ"ח מהל' שבת הלכה יג טור או"ח סי' שמ"ח סימן שם סעיף י:
לו ה מיי' פט"ו מהלכות כלים הלכה ח:
לז ו מיי' פכ"ח מהלכות שבת הלכה יח טוש"ע או"ח סימן שח סעיף ב: